

17

Overretssagfører F. Pio.

Graabrødretory 14.

Folketingets Udvalg angaaende Skattelovene.

I Anledning af det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Beskatning af Formueforøgelser, konstaterede ved Salg, skal jeg paa forskellige herværende Rederiers Vegne tillade mig at henlede Opmærksomheden paa forskellige særlige Forhold, der paa dette Omraade gør sig gældende for Skibsfartens Vedkommende.

Torpedering eller Forlis.

En saadan Beskatning kan under alle Omstændigheder ikke lade sig anvende paa de tilsyneladende Formueforøgelser, der fremkommer ved, at Assurancesummen for et forlist eller torpederet Skib er større end Skibets bogførte Værdi. Ifølge den for Øjeblikket gældende Lovgivning er den fremkomne Assurancesum unddraget Rederens Raadighed og bliver at baandlægge til Erhvervelse af ny Tonnage. Hvis man vilde kræve nogen som helst Skat af det saaledes baandlagte Beløb, maatte Forudsætningen i hvert Fald være, at det til Skatten svarende Beløb blev frigivet, da man jo ikke samtidig kan kræve en Andel af et Beløb udbetalt og nægte Ejeren Ret til at udbetale det.

Men hertil kommer et helt andet Forhold.

Som Følge af Baandlæggelsen kan Forliset og Udbetalingen af Assurance-summen ikke ses som et isoleret Fænomen, men maa nødvendigvis opfattes som Led i en af Loven paabudt Transaktion, der bestaar i Ombytning af den forliste Tonnage med ny Tonnage. En saadan Ombytning er ikke i nogen Forstand en Realisation, og der kommer overhovedet ingen Penge frem, hvilket dog maatte være Forudsætningen for en Beskatning. Men hertil kommer nu det i denne Sammenhæng ganske afgørende Moment, at den paagældende Tonnageombytning, naar den er afsluttet, ikke paa nogen Maade medfører en Formueforøgelse eller Gevinst for Rederiet, men tværtimod som Regel betyder et stort og direkte Tab.

Den alt overvejende Del af den danske Tonnage sejler nu i den danske Regerings eller i Ententens Tjeneste, saaledes at den paagældende Regering overtager Krigsforsikringen. Den Forsikringssum, der i Henhold hertil udbetales Rederiet i Tilfælde af Torpedering, er 600 Kr. pr. t, medens Indkøbsprisen for Erstatningstonnage ligger omkring 1 000 Kr. pr. t. Naar Ombytningen har fundet Sted og nyt Skib af samme Størrelse erhvervet, vil Rederiet altsaa staa med et Tab af ca. 400 Kr. pr. t, hvilket for en almindelig Dampers paa 2 000—3 000 t vil andrage ca. 1 Mill. Kr., foruden det Tab, der lides ved Afsavn af Tonnagen i Mellemtiden, indtil Erhvervelsen har fundet Sted, et Tab, der bedst maales ved, at Regeringsfragten for Øjeblikket er 45 sh. pr. t maanedlig, og som derfor ikke paa langt nær opvejes af Bankrenten af den deponerede Assurancesum.

Da det jo vilde være Toppunktet af Absurditet at kræve Skat af et Tab, burde det derfor ved en hvilken som helst Beskatning af den foreslaaede Art — den være sig stor eller lille — ved en klar Udtalelse i Loven præciseres, at den ingen Anvendelse kan faa paa baandlagte Assurancesummer.